

KAMP

OG

SEIER



DESEMBER 1978

Innhold :

KK-kampanja

- Leder
- Systematiser arbeidet med KK

Arbeiderklassen
og krisa

- Noen erfaringer fra kampen mot nedskjæringer i helse og sosial sektoren.
- Erfaringer fra nedlegginga av en større industribedrift.

Om krigen

- Mer om taktiske allianser
- Hva er en allinse ?
- Hva gjør vi når begge supermaktene står i Norge ?

Om KOS

- Kritikk av KOS
- Svar fra red.

TOM SIDE

KK-KAMPANJA

LEDER

FULL FART I ARBEIDET MED "KLASSEKAMPEN" !!

I den nye tillempinga av årsplanen som kom fra SK i november blei det klargjort at situasjonen for Klassekampen er alvorlig. Dersom ikke det arbeidet vi har nedlagt i denne avisa, og som nådde sitt foreløpige høydepunkt i og med overgangen til dagsavis for snart et år siden, skal få et alvorlig tilbakeslag, så må det et krafttak til.

Hva er årsakene til problemene ?

I meldinga til alle medlemmer fra SK så påtar de seg hovedansvaret for problemene, og de lover å komme tilbake seinere med en skikkelig og grundig sjølkritikk. Men dette innebærer ikke at resten av partiet ikke har et stort ansvar. Svært mange av oss må, dersom vi kritisk går gjennom vår egen praksis, innrømme at vi har stilt dårlig med avisa vår. Etter vår mening er forutsetninga for en vellykka fedningsaksjon og en kraftig forbedring av praksis i tida framover at vi tar et grundig oppgjør med tidligere feil. Vi må komme dit at vi virkelig skjønner at uten en aktiv og vedvarende innsats fra oss, verving av mange abonnenter, skikkelig løssalg, mange korrespondenter, økonomisk støtte og grundig kritikk, så vil aldri avisa kunne opprettholdes.

Hvor står vi nå, og hva må gjøres ?

Håndslag: Distriktet vårt har til nå gjort en svært bra innsats i håndslag-kampanja. Dette har vi klart først og fremst gjennom politisk mobilisering og gjennom sosialistisk kappestrid. Men etter vår mening er det enda mye å hente. Ennå er alt for få venner av avisa utafor våre egne rekker trukket med.

Endel kamerater er blakke nå, men kunne tenke seg å gi månedlige bidrag. Til dem vil vi si: Undersøk blant venner, kamerater og familie om du kan få låne penger nå for så å betale dem tilbake i månedlige avdrag.

KK trenger penger NÅ !

Fram for en kraftig overoppfylling av håndslag-kampanja !

Fort satt på topp på Håndslag barometeret !

Løssalget: Her er situasjonen langt fra så lys. Vi ligger på nederste halvdel av barometert. Mange erfaringer fra området viser at det er grunnlag for et stort salg av avisa, men skal dette lykkes så krever det mer enn bare spontane planer og halvhjerta innsats. For det første er det nødvendig at også avdelingsstyrene kaster seg inn i planlegginga og organiseringa av salget. Det er ikke nok at en KK-ansvarlig sitter med dette aleine. KK-grupper med ansvar for stands, boligsalg eller bedriftssalg er en bra metode, men det må være en fast ledelse for gruppa som kan følge opp, oppsummere og holde gruppa samla. Samtidig så må avd.styret sikre samordning av gruppenes arbeid.

For det andre så må vi være flinkere til å prøve nye metoder. En god idé er at alle KK-ansvarlige samler på utklipp fra KK. Her er det stadig vekke oppsummeringer fra andre steder i landet som kan utprøves og videreutvikles hos oss. Har dere f.eks. prøvd salg på morra-toget? Noen steder har dette goitt bra resultater. Eller hva med å spre KK gratis i et bolig-område en dag. Send ved et følgeskriv som forteller litt om KK og at dere kommer igjen dagen etterpå. I et område hvor dette blei prøvd ga det svært bra resultater.

TOM SIDE

Et annet bra tiltak er å sette igang diskusjon i gruppa om hvilke metod er som er best når vi selger. Det er ofte slik at nå to selger KK , på stand f.eks., så selger den enne 25 aviser , mens den andre selger 5. Hva er grunnen ? Ta opp diskusjonen og finn det ut !

For det tredje : KK er dagsavis , ikke ukeavis. Fremdeles er det mange som prøver å selge tirsdagsnummeret på torsdag. Dette gjelder både bedrifts - salg og boligsalg Men husk at folk sjølsagt er mest interessert i dagen s-avis, og i tillegg er det sånn at folk både blir skuffa og forbanna der som de får ei avis full av gammalt stoff. Det vil sikkert bli endavanskeligere å selge til dem neste gang.

Abbonnetsveringa :

Antall abonnenter er i enda større grad enn løssalget et være eller ikke være for avisa. I tida framover må vi derfor legge stor vekt både på å få nye abonnenter og på å sikre at de vi har fornyer . Vi foreslår derfor ei felles AKSJONSUKE i uka 12.- 17 januar. I denne uka skal mest mulig kref-ter settes inn for å verve nye abonnenter . Det må allerede nå startes med planlegginga av ei slik uke. Antall møter den uka skjæres helt ned til beidret. Flest mulig folk skal oppsøkes, og det må sikres jevnliige oppsummeringer gjennom hele uka. At uka på et tidlig tidspunkt er planlagt ned til den minste detalj er uhyre viktig, og sikrer oss mot at rot , tull og misforståelser ødelegger alt.

La oss ta et langt skritt framover i abonnements-vervinga !

Kamerater , KK er etterhvert blitt ei uunnværlig avis. Ikke bare for partiet , men for hele arbeiderklassen, arbeidere i streik og mange mange flere. Det står på oss om denne avisa skal bli bedre og bedre og nå stadig breiere ut , eller om den for framtida bare skal komme ut en gang i uka.. Det ville være et skudd for baugen som borgerskapet ville vite å utnytte. Den eneste måten å hindre borgerskapet i å få et slikt billig stikk, er å legge breisida til :

FULL INNSATS I JUBILEUMSKAMPANJA !

LENCE LEVE "KLASSEKAMPEN " !!

DS+KK-ansvarlig

KK-KAMPANJA:

SYSTEMATISER ARBEIDET MED KK!

I vår avdeling har vi fleire gonger diskutert KK, og korleis vi skulle få eit gjennombrøt i arbeidet med salet av avisa. I desse diskusjonane har vi kome fram til at vi har vore alt for lite systematiske både når det gjeld salet og oppsummeringane.

Etter som dette ser ut til å vere eit problem for andre avdelingar og vil vi ta opp ein del av problemstillingane som vart reist, og ein del av ideane vi hadde på å utvikle salet. Vi skal her først og framst ta opp sal av avisa frå stånd.

Er det slik at vi presenterar avisa på eit vis som gjer at folk som kjøpar avisa føler at dei nærast tek standpunkt for heile AKP sin politikk samstundes? Jaguar vi vekk ein del folk som kan hende ville lese avisa på dette viset?

For å prøva ut dette har vi bestemt oss for å prøva fleire ulike sortar stands, med og utan raude flagg osv. og oppsummera om salet endrar seg.

Ein annan ting som har kome fram ved ståndsalet er at det er nokre kameratar som stadig sel fleire avisar enn andre, og at det er nokon som uansett avis mest ikkje sel noko. For å finna ut av dette har vi planlagt rapportar og oppsummeringar etter kvart sal. Desse rapportane er ikkje berre for å finna fram til dei som sel lite, men like mykje for å finne ut kva slag metodar dei som sel mykje nyttar. Dette for å kunne nytta metoden med framskridne og attendeliggjande døme, for på dette viset å utvikle salet for heile gruppa.

I ein slik rapport hadde vi tenkt å ha med følgjand punkt:

- Antal aviser som er selde
- Antal verva abonnentar
- Metode for sal (Døme: Stod og ropte, srurde alle som gjekk forbi)
- Eigen kommentar til salet
- Evt. særlege ting

I tillegg til dette skal vi med utgangspunkt i rapportane ha folk på standen som skal studera korleis salet går.

Ein viktig del av KK-kampanja meiner vi er å utvikla innhald og layout slik at avisa kan verta ei endå betre avis for arbeidsfolk. Vi vil derfor systematisk diskutera utsjånaden og innhaldet etter kvar gong vi har vore ute og selt.

Målet med desse oppsummeringane må vere at vi systematisk skal senda resultatane av desse til redaksjonen, slik at dei og kan få del i røynslene våre med sal og lesing av avisa vår.

Sett kreftene inn i KK-kampanja.

Rudolf

ARBEIDERNE OG HELSE

NOEN ERFARINGER FRA KAMPEN MOT NEDSKJÆRINGER I HELSE- OG SOSIALSEKTØR

Helse- og sosialsektoren er boe av det første som blir ramma i krisetider. Det er en uproduktiv sektor som betyr store utgifter for borgerskapet. Jeg skal skrive litt om kampen mot nedskjæringer på en større institusjon. Lønnsutgiftene på sånne instiysjoner tar ca.

70% av det totale budsjettet. Å skjære ned på antall ansatte er det myndighetene kan spare mest på. Her ville fylke skjære ned på bortimot 10% av stillingene uten å skjære ned på pasientantallet. De stillingene som skulle kuttes bort er såkalte grå stillinger. Dvs. at det er "ekstra" stillinger som ikke står i statens budsjetter, men er betalt i helhet fra fylket. Når noen slutta i en grå stilling, så ble de bare ikke erstatta. Ingen ble direkte oppsagt.

Sjøl om institusjonen egentlig kunne trenge 100 flere stillinger for å bli en brukbar arbeidsplass, så fant vi det riktig under dette angrepet å stille den defensive parola: Ingen nedskjæringer.

At kamp nytter også innen denne sektoren viser erfaringene fra den ne plassen. Ene og alene pga. fagforeningas og foreldras kamp er det bevilga 2,5 millioner fra fylke ekstra, og enda er 1/3 av de stillingene som skulle fjernes enda ikke fjerna.

Når planen om nedskjæring ble kjendt organiserte en politisk demonstrasjonsstreik mot dette. Denne var svært vellykka og et startskudd for kampen. Streika ble organisert sånn at den ikke ramma pasientene. En annen ting ved denne streika er at den slo hull i forbundsledelsenskrav om at også politiske demonstrasjonsstreiker skal godkjennes av dem. Denne var ikke godkjendt, men de har ikke turt å prøve seg med represalier.

2/3 av de som skulle tas ble tatt i løpet av sommerferiennår folk sa opp. Fagforeninga gjorde ikke noe konkret for å reise kampen på dette tidspunkt. Det betyd at vi mista mye uten sverdslag og måtte starte kampen på nytt tidlig på høsten.

Det har sine problemer å reise kamp i helsesektoren mot nedskjæringer. Streiker er "forbudt" og de rammer ikke kapitalistenes profitt direkte fordi helsesektoren er uproduktiv. Streik har også den sida at den rammer pasientene. Dette er et problem for å holde på allianser med foreldre, pårørende og pasienter. Dette er ikke noe argument mot streiker i alle situasjoner, men det er en faktor som må vurderes nøye.

Det er viktig å skape og holde på enhet innad, og bygge allianser med foreldre og andre. Det er presset i opionionen som er det hardeste slaget mot myndighetene. På denne institusjonen har de bygd

breie allianser med og fått støtte hos foreldre, fagfolk, fagforeninger, klubber, lokale høyreaviser og menighetsråd. All denne støtten har krevd mye arbeid og i den tettere alliansen med foreldrene har det vært uhyre viktig å holde på enheten samtidig som fagforeninga ikke har gitt fra seg sin sjølstendige ledelse av kampen på institusjonen. En viktig forutsetning for støtten har vært at foreninga har vært aktiv overfor pressa med leserbrev, artikler og at man har vært konkret i å fortelle hvordan nedskjæringene rammer pasienter og ansatte.

Organisering.

Kommunistene har vært ledende i kampen gjennom fagforeninga som er en kampforening. Medlemsmøtene i foreninga har fastsatt de store linjene i kampen og nedsatt en aksjonskomite med underutvalg som feks. presseutvalg og et korps til å mobilisere og aktivisere de ansatte på institusjonen.

Hvem er hovedfienden?

Er det stat eller fylke som er hovedfienden? Dette er det avgjørende å finne ut av for å ha en korrekt taktikk og strategi.

politisk. Det er DNA-regjeringas politikk fylket gjennomfører når de foretar nedskjæringer.

Både stat og fylke tilhører borgerskapets statsapparat, men på forskjellige nivåer og det kan være reelle motsigelser mellom disse delene av maktapparatet. Når det gjelder hvilke deler av dette apparatet man skal rette de hardeste slagene mot, mener vi at det er et taktisk spørsmål. Vi har valgt å skyte hardest på fylket i den fase av kampen hvor tingene enda ikke er ferdigbehandlet i fylkets organer.

Fylke ble valgt som taktisk hovedfiende utifra bl.a.:

- Fylket er svakere enn Staten
- de er lettere å presse fordi de er nærmere slagmarka
- de er formelle eiere av institusjonen med påfølgende ansvar
- Fylket hadde penger til ekstrabevilgninger. Ihvertfall på årets budsjett. (Dette har vist seg i praksis.)

Vi prøvde i en periode å slå like hardt mot både stat og fylke. Dette passa dem godt fordi de da gjorde oss til kasteball seg imellom hvor ingen hadde ansvaret. Man må velge ut en taktisk hovedfiende å slåss hardest mot og det må gjøres konkret i hvert enkelt tilfelle.

Kampformer:

I en sann kamp må man slåss massevis av slagmot myndighetene men også mot den lokale administrasjons forsøk på forverring av arbeidssituasjonen. F.eks. mot forverring av turnus, overføring av pleiere fra en avd. til en annen utifra dagens behov, mot dårligere sjukevikarsdekning osv. Dette er en viktig del av kampen og må ikke neglisjeres og gjennom disse småslaga får man mobilisert massevis av folk til kamp mot nedskjæringene.

I slagene mot myndighetene har vi prøvd å finne nye aksjonsformer for å få med flere aktive og for å vinne breiere støtte. Jeg skal nevne noen:

- Delegasjoner av ansatte til nøkkelpersoner i stat og fylke på 5-8 personer. Pampene har på disse møtene avslørt seg mye for vanlige folk med sitt arrogante økonomiprat. Samtidig har vi fått masse nyttig informasjon av dem.

Høring: Alle avd. på institusjonen la fram på et stort folkemøte hvor statsog fylkesrepresentanter satt i et svarpanel, et vell av konkret materiale på hvordan nedskjæringene slo ut på sin avdeling. Møtet var arrangert av foreldre og ansatte og politikerne ble stekt i sitt eget fett. Deler av dette har gått som føljetong i avisene seinere.

En sak til slutt: Det er en langvarig kamp og det har vi vært for dårlig til å propagandere for oss sjøl og andre. Vi kan ikke holde samme nivå på kampen hele tida og vi vil møte mange tilbakeslag. Samtidig har vi vært for dårlig til å propagandere de seirene vi har vunnet. Dette har gjort at kommunister og andre har gått trøtt innimellom. Vi har også vært for dårlig til å propagandere dna-regjeringas ansvar for krisepolitikken. At fylket er taktisk hovedfiende må ikke bety at regjeringa ikke får sitt pass påskrevet.

ERFARINGER FRA NEDLEGGINGA AV EN STÖRRE INDUSTRIBEDRIFT:

Jeg skal prøve å legge fram noen av erfaringene fra arbeidet vårt mot nedlegginga av en større industribedrift i et kriseramma konsern. Et trekk som prega arbeidet var at det ikke jobba kommunister der, men vi hadde noen få løsere kontakter. Før trusselen om nedlegging kom hadde det vært stadige oppsigelser og permitteringer, som klubbstyret aldri hadde reist noen kamp mot utifra at de bestendig måtte "redde det som er igjen". Dette hadde gjort folk desillusjonerte og oppgitte.

Kommunistene i nærheten av bedriften gjorde ingen ting før trusselen om total nedlegging kom. Dette var opplagt en stor feil fra vår side. Når så trusselen kom så prøvde vi å reise kampen både innafor bedriften og i lokalsamfunnet som ville miste flere hundre arbeidsplasser.

Først samla vi en del kadre for å få informasjon og analysere situasjonen. Hvordan var konsernets økonomi og stilling, hvordan var stemninga inne på bedriften, hvordan stilte kommunen seg, osv?

Vi prøvde å få kontakter inne på bedriften på to måter

- Gjennom kadre som kjendte noen som jobba på bedriften
- Gjennom å spre en partiløpeseddel som lovte arbeiderne hjelp.

Denne løpeseddelen hadde også til hensikt å mane til kamp ved å trekke fram erfaringene fra M.J. Jakobsen i Hokksund. Løpeseddelen skulle vise at det kan nytte å slåss mot en nedlegging og gi noen tips på hvordan dette kunne gjøres. Løpeseddelen ble godt mottatt men ga oss ingen fast kontakt. Dette skyldes nye dårlig oppfølging fra vår side.

Vi utnytta heller ikke godt nok den første metoden til å skaffe oss kontakter. Vi brukte ikke alle de som kjendte noen der.

Å reise kampen i lokalsamfunnet var gjennom et bredt faglig initiativ vi sto i spissen for. Disse spredte en underskriftsliste med krav om ingen nedlegging på andre bedrifter. Denne gikk som varmt hvetebrød. Men dette ble ikke fulgt opp til å danne en brei masseaksjon rett og slett fordi vi satte til å dra igang dette hadde for nye annet å gjøre og ikke greidde å følge opp. Dermed gikk det initiativet i dross, og det var vår feil.

Når så nedlegginga var et faktum og fabrikklokalene skulle selges ble det viktig å sette fram et krav om at lokalene skulle brukes til industriarbeidsplasser og ikke til noe annet som ikke ville gi så mange arbeidsplasser. Vi fulgte heller ikke opp dette. Men hvis den forannevnte masseaksjon hadde vært igang kunne den ha blitt en stor kraft, og den kunne faktisk ha oppnådd en allianse med den lokale handelsstand for de var livredde et EPA eller lignende som ville trua deres butikker.

Hva var så hovedfeila våre i denne saka?

- Vi samla ikke alle de kadre og krefter i Partiet som kunne ha jobba skikkelig med saka. Det blir mye venstrehåndsarbeid når det kom til praksis sjøl om vi hadde relativt bra analyser og kunnskap.

- Vi burde ha tilbudt folka på bedriften hjelp når de første oppsigelser og permitteringer ble iverksatt. Da kunne kanskje den oppgitte stemninga vært mindre utbredt på bedriften.

Under diskusjonen om hvordan vi skulle slåss mot nedlegginga gikk det to linjer. Den riktige linja vant fram sjøl om den altså ikke ble satt ut i livet. Den gikk ut på å samle alle krefter så bredt som mulig for å slå mot de ansvarlige, nemlig konsernledelse og Stat regjering. Den andre feilaktige linja gikk ut på at vi bare skulle drive avslørende arbeid. Vi skulle fortelle arbeiderne på bedriften og folk i lokalsamfunnet hvor råtne DNA medlemmer er fra topp til bunn, rette hardeste slag mot klubbformann osv. Enslig bedrevitende arrogant linje ville ha gjort at vi slo like hardt i alle retninger og at breie kretsener hadde blitt utarbeidet i et angrepspunkt.

TOM SIDE